

Proiect educațional
”Să înțelegem educația incluzivă!”
2022-2023

CE FEL DE PĂRINTE SUNT?

A FI PĂRINTE ÎNSEAMNĂ...

- O decizie?
- O persoană?
- O meserie?
- O responsabilitate?
- Un rol?
- Un statut?

PĂRINTELE RĂSPUNDE URMĂTOARELOR NEVOI ALE COPILULUI

Dezvoltare și securitate: ★ fizică
★ intelectuală
★ emoțională
★ socială

Mediu fizic sigur, protejarea de pericole;
Mediu în care să se poată exprima;
Caldură, suport, atașament.

CE ESTE STILUL PARENTAL?

Ansamblul strategiilor și acțiunilor utilizate de părinți în vederea creșterii și educării copilului

(Baumrind, 1991)

La începutul anilor 1960, psihologul Diana Baumrind a efectuat un studiu în urma căruia a identificat 4 dimensiuni

parentale:

- strategii de disciplinare
- protecție și îngrijire
- stiluri de comunicare
- așteptări la maturitate

În urma identificării celor 4 dimensiuni parentale există 4 stiluri parentale:

Autoritar

Neimplicat

Permisiv

Democratic

STILUL PARENTAL AUTORITAR

- copilului îi sunt impuse standarde ridicate, multe reguli și limite în privința comportamentului ;
- aceste reguli au valoare absolută, iar cea mai mică greșeală este urmată de pedeapsă;
- părintele nu se simte obligat să răspundă întrebărilor suplimentare: „De ce? Pentru că sunt mama / tatăl tău! Nu discutăm!”
- de obicei părintele este rece și detașat față de copil impunând respectul muncii și efortului;
- cere supunere din partea copilului, fără explicații;
- restrânge mult autonomia copilului;
- nu încurajează comunicarea verbală.

PUNCTE FORTE: îl învață pe copil să devină ordonat, disciplinat, respectuos față de cei de care îi este frică, îi dezvoltă simțul critic, îl învață să devină perfecționist.

PUNCTE SLABE: copilul va manifesta lipsa empatiei, dificultăți în comunicare și integrare socială, va fi lipsit de inițiativă, de curaj, veșnic nemulțumit, se va teme permanent să nu greșească.

STILUL PARENTAL NEIMPLICAT

- **exigențe puține;**
- **implicare afectivă minimă;**
- **lipsă de interes pentru opiniile copilului;**
- **părintele oferă copilului strict suport material.**

PUNCTE SLABE - copilul:

- **este retras emoțional, cu dorința de a obține aprobare;**
- **are aspirații scăzute;**
- **nu are o disciplină interioară;**
- **adoptă comportamente de risc.**

STILUL PARENTAL PERMISIV

- ❖ îi permite copilului să se manifeste cum vrea el, fără prea mari restricții;
- ❖ manifestă sensibilitate la drepturile altora;
- ❖ se consultă cu copilul atunci când ia o decizie;
- ❖ manifestă căldură și interes față de tot ce face copilul;
- ❖ cazurile în care îl pedepsește pe copil sunt foarte rare;

PUNCTE FORTE: copilul este independent, are dorința de a învăța, este curajos, acceptă eșecuri și are capacitatea de a lua decizii;

PUNCTE SLABE: copilul este imatur emoțional, cu dificultăți în controlul impulsurilor.

STILUL PARENTAL DEMOCRATIC

- are în vedere ca întotdeauna să fie respectate drepturile copilului;
- stabilește reguli pe care le aplică cu consecvență;
- este indulgent, flexibil, deschis spre nou pentru a accepta tot ce ar putea ameliora viața copilului și a familiei;
- încurajează copilul să fie independent, respectându-i opiniile, interesele și personalitatea;
- manifestă căldură față de copil, îl apreciază, îl consideră membru responsabil al familiei;

PUNCTE FORTE: copilul își va dezvolta un echilibru emoțional, deprinderi de comunicare eficientă, creativitate, inițiativă, capacitate decizională, autonomie personală.

• NU EXISTĂ UN STIL PARENTAL PERFECT

Stilurile parentale sunt de fapt un ansamblu de atitudini direcționate spre copil și adresate lui care creează un mediu în care se manifestă comportamentul părinților.

Fiecare dintre ele influențează în felul său comportamentul și dezvoltarea copilului, unele dezvoltă copii autonomi și încrezători, altele, dimpotrivă îi inhibă și le produc tulburări emoționale.

• NU EXISTĂ UN STIL PARENTAL PERFECT

UN PĂRINTE POATE ADOPTA UN
STIL PARENTAL DIFERIT ÎN
FUNCȚIE DE CIRCUMSTANȚE;

NU ESTE OBLIGATORIU CA MAMA
ȘI TATĂL SĂ AIBĂ ACELAȘI STIL
PARENTAL.

Stilurile parentale variaza
în funcție de cultura,
personalizarea, numărul
de membri ai familiei,
statutul socio-economic,
educația și religia
părinților.

Stilurile parentale sunt în esență moduri de educare a copiilor
prin interacțiunea părinte - copil.

A fi părinte nu este o meserie ci este o responsabilitate pe viață.

Meseria se poate schimba dar copilul aparține pe viață părinților și cea mai mare răsplată este atunci când ați crescut un copil fericit, sănătos și binecrescut!

Bibliografie:

- <https://avizpsihologic.ro/stilurile-parentale-si-impactul-asupra-dezvoltarii-copiilor/>;
- Bacus, Anne (2004)-Tu și copilul tău-Editura TEORA, București
- Montgomery, Hedvig, (2019) Parentingul magic -Șapte pași simpli pentru o educație reușită a copiilor, Editura TREI, București